



lelke munkál-
dolunk öt test-
ig tiz.
én is, hogy
essem. Nem
ni! Szeretnék
között!
ja meg az Őr

atásból haza-
megörültek e

ik az esemé-
észhetetlenek!
A szokolyai
kis közösség
te a törekvő
volt gyerme-
ogadta.

ett általa az
ovel már ti-
kezet. Ekkor
. Az előző év-
riával lépett

vett a teoló-
tanfolyamán.
értékű, kép-
tyében. De a
ldotta az Őr.
t. Ezenkívül
kezett. Mint
ép tekintély-

épen gyara-
ogy állandó
edezte, hogy
ült a növek-
el, hogy új
nek szentel.

totta. Két és
thhonra lett
ek szüntele-

ve csodálom
yságát. Mi-
eli körutat
gúl a Nóg-
falucskában,
ét. Vár sze-
mikor hívó
n adott ne-
sték. Aján-
csátott ne-

ai Zoltán

K
ajánlással
rendelkező
eresünk jú-
Tahitabor
idülő gond-
tótfa 2021

ge miatt —
ri hónapra
és alapján.
Érdeklődés
né, 1044.

telek eladó.
yaráló épí-
Érdeklődni
áday u. 11.

Egyház
ándor,
ácsa

sef
vatal:
ca 48.

-21 6385
oda címe:
tér 1.

e 60 Ft
Nyomda,

gazgató

BEKEHÍRNÖK

„A jövőendő a béke emberé”



XVII. (LXII.) 23—24. SZ.

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1973. JÚNIUS 10.

A béke hónapja

A győzelem napján, május 9-én kezdődött a béke hónapja. Nem azt jelentette ez, hogy a szörnyű világháború befejezését, a fasizmus feletti győzelmet ünnepeltük egy hónapon át, bár történelmi jelentősége huszonnyolc év távlatában is méltóvá tenné erre. Mégis, a béke hónapja nem az 1945. május 9-én történt eseményekre való visszaemlékezés volt elsősorban, hanem a ma feladataira összpontosított béketevékenység tudatosítása.

Akik figyelemmel kísérik a világ eseményeinek sorát, jól látható az elmúlt hónap negatív és pozitív eseményeiben, hogy mennyire időszerű volt a béke hónapjában különös figyelmet fordítani a világ békéjének nagy ügyére.

Nagyon világos az a tény, hogy a béke még napjainkban sem nyugszik megengedhetetlenül szilárd és megbízható alapokon. Ezért mutatkozott időszerűnek az elmúlt hónapban szemügyre venni azokat a feladatokat, amelyek a béke, a nemzeti függetlenség és a békés egymás mellett élés védelmében, a kolonializmus és a faji diszkrimináció elleni harcban még minden jóakarátú ember előtt állnak.

Korábban még feltették egyesek a kérdést, hogy van-e, lesz-e eredménye annak, hogy a békéért békés eszközökkel, a népek jóakarátú egyetértésére támaszkodva küzdünk.

Ma már világosan látható, hogy milyen nagy erőt jelent ez a békéért való szívós küzdelem. Megállapíthatjuk, hogy az enyhültebb nemzetközi légkör jó részét azoknak a felismeréseknek köszönhető, amelyekre az új erőviszonyok ébresztették a nyugati hatalmak vezetőit. Ebben benne volt a szocialista országok, a népek békeharcra, másrészt a nemzeti függetlenségükért és annak védelmében fegyvert ragadók hősi küzdelme.

Az elmúlt hónapban különösen két fontos nemzetközi béketevékenységet figyelhetünk a mindennapi híradások során. Az egyik a Helsinkiben folyó tanácskozás, a biztonsági értekezlet előkészítése. A mi országunk képviselői is azért fáradoznak, hogy az értekezlet még a nyáron összeüljön és kontinensünk békéjének valóságos problémáit tárgyalja meg. A másik fontos tanácskozás Bécsben folyik az európai fegyverzetcsökkentési értekezlet előkészítő tárgyalásairól. A béke szempontja itt az, hogy az európai haderőket az egyenlőség és a biztonság figyelembevételével kell csökkenteni.

Igen jelentős tény volt továbbá a május derekán tartott bonni találkozó, elsősorban Európa számára, de ugyanakkor az egyetemes béke szempontjából is. A Leonyid Brezsnyev és Willy Brandt között folyt legmagasabb szintű eszmecsere eredménye közismerten igen sok pozitívumot hozott, elsősorban a két ország egymás közti kapcsolatában, de a népeket érdeklő fontos kérdésekben is. A közös közlemény záró mondata szerint: „az elért eredmények alapján mindkét ország bizakodással tekinthet a jövőbe.” A békeszerető emberek örömmel üdvözlük az Európa érdekében és az egész emberiség javára Bonnban meg született eredményeket.

De nemcsak európai problémák jelzik a béke megvalósításának tennivalóit. A béke napján már több mint három hónap telt el a vietnami tűzszüneti megállapodás aláírása óta, de Dél-Vietnamban nem állt helyre a béke. A saigoni rezsim rendszeresen és súlyosan megsértette a tűzszünetet. Az Egyesült Államok is akadályozta a tűzszünet betű szerinti teljesítését. S ha a szörnyű tűz lokalizálódott is Vietnamban, de áttérjedt a szomszédos Kambodzsára s ez éppenséggé veszélyezteti a békét.

Mindezeknek tudatában látnunk kell, hogy a béke hónapja nem valamilyen

„Teljesedjete be Szentlélekkel!”

Efézus 5:11—21

A keresztyénség ünnepei között, világszerte a pünkösd ünnepének fénye és jelentősége halványodott el leginkább. Ez részben azzal magyarázható, hogy könnyebb az embernek megérteni azt, amit Isten értünk tett az Ő egyszülött Fiának feláldozása által, mint azt, amit Isten velünk akar cselekedni a Szentlélek bennünk és általunk való munkálkodása által.

A keresztyénség nagy ünnepeit nézve, mindenki tudja, hogy a karácsony ünnepe, az Őr Jézus születésének emlékét őrzi számunkra. Nagypéntek Jézus kereszthalálának az emlékűnepe. Húsvétkor a kereszthalálig engedelmes Fiút dicsőíti meg az atya azzal, hogy feltámasztja őt a halálból. Áldozósütőtörtökön arra emlékezünk, hogy a bűn, halál és pokol felett győzedelmeskedő Fiú visszatér az Atya jobbára, ahonnan leszállt földünkre a mi megváltásunkért. De mi történt pünkösdkor? Az igéből tudjuk, hogy Jézus Krisztus dicsőséges mennybemenetele után tíznapos várakozás következett a tanítványok közösségi életében. Ezt a várakozást nem a bizonytalankodás jellemzi. Rendezik soraikat. Júdás helyett Mátyás kerül be a tanítványi körbe. A Krisztusban hívók tábora megnövekedik ezalatt az idő alatt. Az apostolok Jézus Krisztus utasítása nyomán naponként együtt vannak a felházban, és várják az ígéret beteljesedését. „Amikor a pünkösd napja elérkezett, mindnyájan egy akarattal együtt voltak” (ApCs 2:1).

A Szentlélek ígérete beteljesedésének voltak külső, látható, érzékelhető jelei is. Ezek közé tartozik a sebesen zúgó szél zendülése, amely betöltötte a házat, amelyben az ígéretre várakozó gyülekezet volt együtt, és kettős lángnyelvek, amelyek láthatók voltak, és lesznek olyan keresztyének, akik a jelek után áhítoznak és akik szeretnék előidézni az első pünkösd jeleit, vagyis jelekben látni és láttatni a Szentlélekkel való beteljesedésnek a tényét. Az ünnepre összegyűlekezett emberek azonban Jeruzsálemben az első pünkösd napján sem látták a felház jeleit, ők a Szentlélek munkáját érzékelhették az apostolok bátor bizonyágtétele által, akik rámutattak arra, hogy a keresztre feszített Jézus Krisztus az ember üdvösségének szerzője, annak az üdvösségnek, amelyet megtérés, bűnbánat és a halálból feltámasztott Jézus Krisztusba vetett hit által tehet az ember magáévá. Péter pünkösdü biznyágtételében nemcsak a megtérés és bűnbocsánat lehetőségére mutat rá, hanem azt is hirdeti, hogy a megtért és Krisztusban hívó emberek részesülhetnek a Szentlélek ajándékában is. (ApCs 2:38—39)

A Szentlélekkel való beteljesedés lehetőségére mutat rá az apostol ebben az igében. A lehetőség Isten kegyelmi ajándéka. Itt azonban az ajándék szó egy nagy veszélyre hívja fel a figyelmünket. A lehetőséggel való élés egy új élet kezdetét és nagy meggazdagodást jelenthet számunkra. A lehetőségekkel szabad, sőt tudni kell élni, mert ellenkező esetben visszaélést követ el az ember. Igaz, hogy Isten a Szentlélek ajándékát felkínálja az embernek, s ez nem kevesebb, mint kegyelembe fogadott állapotunknak, istenfiúságunknak a pecsétje és záloga. A Szentlélekkel való beteljesedésnek azonban megvannak a feltételei, amelyek nélkül semmiképpen nem lehet részünk abban.

Az első feltétel a Jézus Krisztusban való hit. Elhívése és megvallása annak, hogy a Betlehemben megszületett gyermek az Isten egyszülött Fia. Ő a megígért szabadító, aki váltotta a világban a benne hívők megváltását, saját életének és vérének feláldozásával. Hit által való felismerése annak, hogy nincs más visszavezető út a bűnös ember számára a kegyelmes Mennyei Atyához a Jézus Krisztuson kívül. Nincs más név, amelyben üdvösségünk lenne, csak a Jézus Krisztus neve. Nincs más bér megváltásunkra, csak a Bárány Jézus vére. Elhívése annak, hogy önmagunk megigazítása által csak mélyebbre kerülhetünk a bűnbe, csak a bűnbánat és a megtérés eredményezheti számunkra Isten bűnbocsátó kegyelmét.

ünnepélyes nyilatkozatokat közzétevő, formai emlékeztetés, hanem annak határozott képviselője, hogy a népek háborúellenes békeerejével ma már szinte úgy kell számolniuk a háborús erőnek, mint erős hadosztályokkal. A tömegek, a közvélemény megnövekedett öntudata és politikai aktivitása erősen zavarba hozza a háborús számítókat.

A béke hónapjának tevékenysége nemcsak a negatívumok ellen, hanem a pozitívumokért is igen jelentős. A tömegek nyomása a békés egymás mellett élés elveinek szentesítésére, a keleti-nyugati kapcsolatok, a gazdasági, társadalmi és kulturális együttműködés fejlesztésére is nagy hatással van.

Éppen itt van a jelentősége annak, hogy milyen mértékben támogatjuk az

egész emberiség nagy kérdése, a béke ügyében folyó tevékenységet. Az igazi békeharc, nem merő fogadkozás, hogy soha többé nem lesz háború, hanem kiállítás a háborús készülődések ellen. Ez közös vonása és egyetemes sajátossága a békemozgalomnak a világ minden táján, minden országban.

A békeszerető erők a mi országunkban is megértően és aktívan támogatják kormányunk és a békeszervezetek célkitűzéseit és programját, és a haldás híveinek nagy táboraival együtt küzdenek a közös célokért.

Mi hívó emberek sem lehetünk közömbösek, hisz az emberiség békéje a mi békénk is. A Békesség Fejedelme a mi Urunk, arra tanított bennünket, hogy „boldogok a békességre igyekezők” (a



A hit, bűnismeret, bűnbánat és megtérés, valamint ezeknek nyilvánvalóvá tévése a bemeftkezés által, olyan feltételei a Szentlélekkel való beteljesedésnek, amelyek nélkül Isten senkit sem ajándékozhat meg drága ajándékával. Mindaddig, amíg az ember ezeknek a feltételeknek eleget nem tesz, számára olyan felkínált ajándék lesz a Szentlélek, amit nem tudott elfogadni, magáévá tenni.

Van lehetőség ma is a Szentlélekkel való beteljesedésre. Vajon ki tudjuk-e használni az alkalmat. A megtérés, bűnbánat és az Istenhez való visszatérés drága lehetőségét, hogy felragyoghasson számunkra teljes fényében és dicsőségében a pünkösd napjának jelentősége.

A Szentlélekkel való beteljesedés a hívó ember megújult életének kezdete.

Láthatóvá teszi és állandósítja az ember bűnhalálából való felszerkenését és Krisztus felragyogását. „Serkenj fel aki aluszol és támadj fel a halálból és felragyog tenéked a Krisztus.” (Ef 5:14)

Véget vet a sötétség gyümölcstelen, éktelen cselekedeteivel való közösségnek. „Ne legyen közössétek a sötétség gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddítetek (rosszallással hozzátok napfényre) azokat.” (Ef 5:11)

A Szentlélek megtanít minket bölcsen élni, a cselekvésre alkalmas idő kihasználására. „Meglássátok annakokáért, mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcssek. Aron is megvegyétek az alkalmat.” (Ef 5:15—16)

Megérteti velünk az Isten akaratát. „Ne legyetek esztelenek, hanem megértsetek, mi legyen az Őrnak akarata.”

Kijózanít minden mámorból és megóvja az embert a kicsapongásoktól. „És meg ne részegedjete bortól, miben kicsapongás van, hanem teljesedjete be Szentlélekkel.” (18. v.)

E néhány igeverben így foglalja össze a Szentlélekkel való beteljesedés áldását, amelyben nemcsak az egyén, hanem az a közösség is részesül, amelyben a Szentlélekkel beteljesedett emberek is élnek. Amikor elmondjuk egyéni vagy közös imádságunkat pünkösd ünnepén, amelyben kérjük Isten Szentlelkének kitöltését szíveinkbe, ne feledkezzünk meg arról, hogy azért imádkozunk, hogy a Szentlélek szívünk birtokbavételével szorítson ki életünkől minden sötétséget, hogy ne cselekedjünk a sötétség éktelen cselekedeteit. Törekedjünk arra, hogy Isten üdvözítő és az ember javát legteljesebb mértékben munkáló akaratát megértsük és magunkévé tudjuk tenni. A Jézus Krisztus üdvözítő kegyelméről való bizonyágtétel lehetőségét ki tudjuk használni.

Könyörögjünk azért, hogy Isten őrizze meg népét és egyházát minden bűntől. Tartsa meg azt a Szentlélek vezetése által a Jézus Krisztust dicsőítő és az emberiség javát munkáló szolgálat útján, amelyre elhivatást kapott.

Laczkovszki János

békességszerzők). Ezért a békéért imádkozni és azért tevékenyen munkálkodni kedves kötelességünknek kell tartanunk.

Ha a béke hónapjának mérlegét akarjuk elkészíteni, nemcsak azt kell megvizsgálnunk, hogy a konferenciák, tanácskozások és értekezletek milyen eredményeket értek el, hanem azt is, hogy mi magunk, egyenként látjuk-e világosan és tisztán a béke ügyében reánk váró feladatokat és válláljuk-e azt, ami ebből a mi tennivalónk.

A béke és barátság hónapja bizonyára sok jó gyümölcsöt termelt. Jó lenne, ha szerényen is — a mi bennünk megért jó gyümölcsök is gazdagítanak ezt.

Nagy József

Balaton-parti szemlélődés

A Balaton két partja a dolgozók, a diákok és a gyermekek legkedveltebb nyári üdülőhelye. Ezenkívül óriási idegenforgalmi jelentősége van. Államunk évről-évre jelentős összegű beruházásokkal teszi még szebbé, vonzóbbá a „magyar tenger” tájait. Az ott lakók jelentős részt vállaltak ezekből a munkákból, s azonkívül saját otthonukat is igyekeznek széppé tenni, hogy vendégfogadásra alkalmas legyen. Sok és szorgalmas munka eredménye az, hogy a Balatonnál évről-évre többen nyaralnak, és évről-évre jobban érzik magukat. Egyetlen tényező van, ami nem tervezhető be, és ami megzavarhatja az üdülőkét, a kedvezőtlen idő. Ilyenkor az üdülők tömegével hagyják ott a Balatont. A rossz időt csak az ott lakók viselik el. Ők nem mennek máshová, hanem az idő okozta károkat is hamar eltüntetik, tovább dolgozva a Balaton partjainak szépségéért és kényelméért. A tartós rossz idő elől menekülnek az üdülők, nem köti őket oda semmi. Aki nekik élete, munkája a Balatonhoz fűződik, azok maradnak!

Adódik a hasonlat gyülekezeti életünkkel kapcsolatban. Ott is vannak „üdülő” tagok, akik csak addig érzik magukénak a gyülekezetet, amíg minden simán és jól megy, amíg szélcsend van. Elég egy kis botránkozás, egy kis sérelem, mások hibáinak túlzott megfigyelése, s máris mennek másik gyülekezetbe „üdülni”. Munkájuk, imájuk nem köti őket a gyülekezethez. Aki szolgálnak, imádkoznak, sírnak és örülnek a gyülekezettel, azok maradnak szélcsendben, viharban egyaránt, végig kitartanak.

A Balaton speciális földrajzi fekvéséből következik annak rendkívüli időjárása. A fűrdőidényben naponta külön-külön, milyen az idő a Balaton mentén és mennyi a víz hőfoka. Jellegzetessége az ottani időjárásnak, hogy váratlanul, a legrövidebb idő alatt az imént még csöndes víztükör méteres, tarajos hullámokat vet, s a lágy szellő fákat kitérő vihárrá erősödik. Gondtalan nyaralók, csónakázók, vitorlázók kerülnek ilyenkor életveszélybe. A balesetek megelőzése végett szervezték meg a síófoki előrejelzést. Különböző színű rakéták fellövésével jelzik a vihar közeledtét, s aki odafigyel és betartja a vízi élettel kapcsolatos óvó rendszabályokat, elkerülheti a veszélyt.

Lelki életünk csendje, nyugalma is sokszor veszélyben forog. A bűn vihara gyakran nagy sebességgel közeledik felénk, s félelmetes erejével mindig kitörésre kész. Isten nem hagyott bennünket védtelenül az elnyeléssel fenyegető veszedelemmel szemben. Belénk helyezte a rendkívül érzékeny és állandó éber lelkiismeretet. Ez hallatja szavát, jelez, állandó éjjel-nappali készenlétet tart. Csak oda kell figyelni és be kell menekülni a csöndes imakamrába. A bűn vihara így nem tesz kárt bennünk, hanem tovább vonul, s mi Isten kegyelméért hálát adva örvendhetünk megmenekülésünknek.

A Balaton partján, a mólók mentén nagyon sokan horgásznak. Felszerelésükkel ülnek a parton, s óraszámra várják, mikor harap rá a hal a horogra, hogy azután kiemelhessék a vízből. Nagyon csodálkoztam ezeknek a horgászoknak a türelmén, hogy bírják a szinte télen várakozást. Szerintük ez szórakozás, kikapcsolódás, idegmegnyugvás, a legkellemesebb és pihentetőbb időtöltés. A halfogásnak van egy nagyobb és gyorsabb eredménnyel járó, de sokkal több fizikai erőt igénybevevő módja is. Ez a halászat. Folyókában, tavakban, tengerekben élő különböző halak nagyobb mennyiségben való megfogása itt hálával történik, sok-sok emberi erő bedobásával. A televízióban láttam már, hogy milyen óriási tömegű hal kerül ilyenkor egyszerre a hálókba, s onnan eladásra, vagy feldolgozásra.

Jézus tanítványai halászként voltak, ez volt főfoglalkozásuk, ebből éltek. A Mesterrel együtt töltött évek után tanultak embereket halászni. Ezt kapták feladatul, s erre kapta Péter az ígéretet: „Ezentúl embereket fogsz!” (Lk 5:10) Péter a nagy halászként közé tartozott. Egy pünkösdi prédikációjára 3000 lélek tért meg egyszerre és merítkezett be (ApCs 2:41).

Hálások lehetünk az Úrnak, ha itt-ott egy-egy lélek-hal akad az Ige-horogra. Aki ebben a szolgálatban tevékenykedünk, megtanultuk, hogy minden léleknek örüljünk. Isteni mértékrendszerben ugyanis egy lélek többet ér a világ minden gazdagságánál.

Cserhalmi Imre

Pünkösdi gondolatok

A korai keresztyénység ígéhirdetésében fontos helyet kapott a Szentlélekről szóló tanítás. Ez nem elméleti volt elsősorban, hanem a lényegyet megragadó. Az apostolok a megtérés következményeként hirdették a Szentlélekkel való közösséget. Szó volt a Szentlélek áldásairól, a Szentlélekkel történő beteljesedésről, lélekkeresztségről stb. A Szentlélek imádásának és segítségül hívásának kora volt ez.

A 2. századtól kezdve háttérbe szorult a Szentlélekről szóló tanítás. Augustinus, majd a reformáció próbálkozott az „újranelésztéssel”. Voltak, akik teljesen elzárkóztak a Szentlélek-kérdés elől, mások rajongásba estek. A racionalisták úgy tettek, mintha nem is hallottak volna Róla. Találóa jegyzi meg Brunner: Úgy tűnik, mintha a teológusok valami titkos megegyezést kötöttek volna, hogy erről a kérdéssel hallgassanak, nehogy nyilvánvalóvá legyen az egyház Szentlélekben való szegénysége. A mai teológia kezd ráeszmélni az óriási mulasztásra.

Nem az a célom, hogy tanulmányt írjak a Szentlélekről, csupán néhány fogalmat (olyanokat, amelyek torzultan élnek a „kánaáni nyelvben”) szeretnék újrafogalmazni. Dogmatikai szempontból talán nélkülözhető lenne a fogalmak tisztázása, de szükséges azért, mert a pneumatológia (a Szentlélekről szóló tanítás) a mai teológiában sem egyértelmű, s helyenként ma is érvényes Brunner korábban idézett vélekedése. Az egyik véglet: az agyonhallgatás. Vannak azonban olyan „felébredtek” is, akik „egyedüli Istenükké” tették a Szentlelket. Ez a másik véglet.

A „szentlélekkeresztség”

Miután a héber és görög szavak (ruah, pneuma) „szellem”-mel való fordítása nem nagy népszerűségnek örvend, ennek erőltetésével itt nem próbálkozom — bár helyesebb lenne Szent Szellemről beszélnünk. A „szentlélekkeresztség”, „keresztség” részéről azonban már feltétlenül szólnunk kell.

Azt minden baptista hívő jól tudja, hogy a „keresztség” szó egyszer sem fordul elő a Bibliában, s hogy csupán a magyar fordítású Biblia használja. Azt is, hogy a görög baptizmószó bemeztést jelent. Különös, hogy ennek ellenére sokszor „szentlélekkeresztségről” beszélünk. Ez amolyan „Szentlélekkel történő meghintést” jelentene, amit ember végezne — esetleg a lelkipásztor, vagy éppen az „imaéjszakán” együttlevő tusakodó gyülekezet. A „szentlélekkeresztség” helyett tehát a Szentlélekbe történő bemeztésről kell beszélnünk. Ezt a kifejezést (baptizmószó en pneumatik) előszeretettel használja Bemeztő János (Mt 3:11, Jn 1:33) ApCs 1:5-ben az Úr Jézus ígéri meg a Szentlélekbe való bemeztést. Előfordul ApCs 11:16-ban és 1 Kor 12:13-ban is.

Persze a kép akkor is eléggé elvont és szükségszerűen misztikus, ha nem „szentlélekkeresztségről”, hanem Szentlélekbe történő bemeztésről beszélünk, a Szentlélek ui. személy, hogyan lehet hát belemerítkezni. Igen, a Szentlélek személy, csak hogy nem a mi fogalmaink szerint. Mi személy alatt öntudatos, gondolkodó, de testi lényeket (embereket) értünk elsősorban. A Szentlélek azonban — ahogy a neve is mutatja — szellemi lény, Isten. A tér-idő korlátaitól szabad Szentlélekkel kapcsolatban már nem is annyira idegenszerű a bemeztés gondolata.

Arra is érdemes figyelnünk, hogy János a vízbe merítéssel hozza párhuzamba (nyilván magasabb szinten) a Szentlélekbe (tűzbe) történő bemeztést, tehát egyszerűen a párhuzam kedvéért is használja újból a „bemeztés” képet. Valójában a Szentlélekbe történő bemeztés a Szentlélekkel való közösségre jutást jelent.

Bemeztésről beszéltem és nem alámerülésről, ui. itt nem valamiféle önbemeztésről (bemeztésről) van szó, hanem arról, hogy valaki bemezt bennünket a Szentlélekbe. Ki ez a valaki? Bemeztő János Jézus Krisztust nevezi Szentlélekkel és tűzzel bemeztőnek. A Szentlélekbe történő bemeztést tehát nem lehet Jézus Krisztus nélkül elképzelni! Ő a bemeztő! Pünkösdkor Ő végezte a „tűzbe merítést” és ma is csak Krisztus által juthat valaki kapcsolatba a Szentlélekkel. Nincs külön út, nincs más név!

Az apostolok egyébként nemcsak a Szentlélekbe történő bemeztésben részesültek pünkösdkor, hanem ApCs 2:4 szerint ugyanakkor meg is teltek (beteljesedtek) Szentlélekkel. Ez talán az apostolok különleges helyzetével magyarázható, hisz ők már korábban is „vették a Szentlelket”. Természetesen

A Szentlélek munkája

Az ószövetségi népnek is volt pünkösdi a húsvét utáni ötvenedik napon. A mi pünkösdünk is erre a napra esik, innen kapta a nevét a görög pentekosztosz szóból, ami azt jelenti: ötvenedik. Az első zsenge kényéjét ilyenkor mutatja be a pap a szentek-szentje előtt. Azt ábrázolta ki ez a szertartás, hogy a kenyeret Isten kezéből fogadják, más szóval ez a nép Isten kezéből él. Addig senki nem ehetett az új termésből, míg az első kényé be nem mutatták. Ezzel bizonyították, hogy Isten az első, a legfőbb lény, akinek hálával és hódolattal adózunk.

Az újszövetségi pünkösdeknek egészen más a tartalma. Az Ószövetség pünkösdjét fizikai magvetés előzte meg, az Újszövetség pünkösdjét Jézus Krisztus lelki magvetése eredményezte. Az Ószövetség népe a gabona első zsengejéért adott hálát, az Újszövetség népe az első gyülekezet megalakulásának volt tanúja.

A Szentlélek titokzatos hatalom. Szél zúgása előzte meg, de nem a szél volt a Szentlélek. Kettős tüzes nyelvek voltak láthatók, de nem a tüzes nyelv

az is elképzelhető, hogy a Szentlélekbe történő bemeztést nevezi Szentlélekkel való beteljesedésnek a szerző. Nem a szavak betű szerinti jelentése itt a döntő, hanem az, hogy valóságos közösség jöjjön létre a Szentlélek és az ember között Krisztus által.

Egyesek szerint a Szentlélekbe történő bemeztés csak egyszer, mégpedig pünkösdkor történik, s a fogalom nem jelent mást, mint a Szentlélek „emberek közé költözését”.

Mások arra gondolnak, hogy miután a Szentlélek közöttünk van, bármikor megtörténhet a Vele való közösségre jutás, a Szentlélekbe történő bemeztkezés. Nyilván ez utóbbi fogás a biblikusabb.

Ha a Szentlélekbe történő bemeztkezést úgy fogjuk fel, mint ami az első találkozás Isten Lelkével, akkor természetes, hogy ez után is folyamatos közösségre van szükségünk vele. Így képzelhető csupán el a Lélek megszentelésében való előrejutás, a megszentelődés.

A „Lélek teljessége”

Idézőjelbe tettem a „Lélek teljessége” kifejezést, mert helytelen. Sajnos ennek ellenére, gyakran használják hívők körökben.

A „Lélek teljessége” sokak szemében egy megszentelődési fokozat (többnyire a legmagasabb) jelölésére szolgál.

Ez a fogalmazás szolgáltatott alapot annak a tévedésnek is, amely szerint a „Szentlélek teljessége” (azaz az „egész”) Szentlélek) vesz birtokba bennünket, költözik belénk. Eszerint egyik ember kevesebbet, a másik többet kap a Szentlélekből, vannak azonban olyan kiváltságosok, akik a teljes (egész) Szentlelket „birtokolják” — igen, így mondják: „birtok a Szentlelket, miénk a teljesség”. Ami a miénk, azzal természetesen rendelkezünk. Az ilyen önhitt gondolkodás eredménye az, hogy a Szentlélek a „kegyes” ember eszközévé, varázsszavává degradálódik. A mi tulajdonunk az Isten? Nem! Ez a gondolkodás tipikusan ördögi.

A kérdés másik fele, hogy ti. egyik ember többet, másik kevesebbet kap-e a Szentlélekből, Jn 3:34 alapján válaszolható meg: „Isten nem mérték szerint adja a Lelket”. A Szentlélek személy volta egyébként is kizár mindenféle „mennyiségi” meghatározást. Az természetesen igaz, hogy egyik ember jobban, a másik kevésbé engedelmes a Léleknek, de ez nem azzal hozható összefüggésbe, hogy egyikben „több”, a másikban „kevesebb” van Isten Lelkéből, hisz a Szentlélekkel teljes ember is engedetlen lehet, elbukhat (Zsid 6:4–6). És itt már érintettük is azt a fogalmat, amit a „Lélek teljessége” helyett a Szentírás használ. A „Szentlélekkel történő beteljesedés” a helyes kifejezés.

Ez azt jelenti, hogy a Szentlélek teljesen betölti önmagával az előtte kitárukozó ember szívét. Ő vesz birtokba engem, én csupán egy keret, forma maradok, eszköz az Ő kezében.

Ha beteljesedtem Szentlélekkel, akkor nincs bennem „hely” a gonosznak, a magam akaratának. Ő teljesen betölti lényemet. Szabadon választható boldog rabság ez, amelyben azzá formálhat, amivé akar, az Ő képe és hasonlatosságára.

Ha a képnél maradunk, akkor a Szentlélekbe való bemeztkezésben megtisztulunk, megújulunk (ez a bemeztés egyik jelentése), kapcsolatba kerülünk Jézus Krisztus által a közöttünk levő Szentlélekkel, elpecsételtetünk a szent életre. Ez többnyire gyors, viharzerű pünkösdi csoda.

A Szentlélekkel történő beteljesedés is elérhető (különbben nem szólítana fel erre az Ige), azonban ez inkább a megszenteléssel (amit szintén a Szentlélek végez) hozható párhuzamba, s mint ilyen, többnyire lassú folyamat. Eredménye — Pál szavaival — az, hogy: „Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2:20).

Pál apostol szoros közösségben volt a Szentlélekkel. A Lélek gyümölcse és ajándékai gazdagon megvoltak életében. Mindnyájunknál többet munkálkodott, többet szenvedett. Tudott nyelveken beszélni, jobban, mint Korinthusban bárki — mégis így nyilatkozik: „...nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék, hanem igyekszem, hogy elérjem...”, amelyek mögöttém vannak, azokat elfelejtve, amelyek előttém vannak, nékik dőlve, célegyenest igyekszem...” (Fil 3:12–14).

Ha Krisztus aláztos szolgál akarunk maradni, mi sem mondhatunk mást. Ez az igyekvés, ez a nekidőlés a mi feladatunk is!

Ifj. Almási Mihály

volt a Szentlélek. Ő isteni személy, munkájáról ismerhetjük fel jelenlétét.

A Szentlélek munkálkodott a tanítványokban. Mikor megérkezett, azonnal az apostolokon kezdte el megszentelő munkáját. Hát még bennük is volt hiányosság? Ő igen! Volt egyakarunk a közösség vállalására, de életükből hiányzott az erő. A Szentlélek megerősít. Bizony nélküle nagyon erőtlene vagyunk, pedig mennyi erő nélkül nem tölthetjük be küldetésünket. Az igének kettős parancsa van. Kiki a maga terhet hordozza —, és egymás terhet hordozzátok. Erre csak a Szentlélek képesíthet. Mit jelent a magam terhe? Nem vagyok olyan, mint amilyen lenni szeretnék. Elégedetlen vagyok magammal, de azért nem másokat kárhoztatok, hanem csak önmagammat. Ez nagyon nehéz feladat. A magunk terhe sokszor a beteg test. Pál apostolnak gyenge volt a látása, „tövis” adatott testébe, mégis kijelentette: „Mindenre van erőm a Krisztusban”. Aztán ott van a mások terhe. Jól jegyezzük meg, hogy itt egymás terhérol, kölcsönös teherviselésről van szó. Ehhez a Szentlélek ad erőt. Aki a maga emberi lehetőségeiben bízik, nélkülözni fogja a Lélek hatalmát.

A Szentlélek munkálkodott a tanít-

ványok által. Beszélni kezdtek. Addig sem voltak némák, csak hogy még nem voltak a Szentlélek eszközei. Ha világosabban akarjuk látni a pünkösdi csodát, hasonlítsuk az ember lelkét egy hangszerhez a Szentlelket pedig a művészhez, aki a hangszert megszólaltatja. A hangszerben mint lehetőség benne van a klasszikus, gyönyörű zene, a harmónia, de a diszharmóniára is megvan benne a lehetőség. Attól függ, hogy ki veszi kezébe a hangszert. A sátni lelke káromló szavakat, hivalkodó beszédet ad az ajkakra. A Szentlélek pedig a bizonyosságtelt és Jézus Krisztus dicsőítését adja. A Lélek adta nekik, hogy szólják Isten nagyságos dolgait.

Mi az Isten nagyságos dolga? A mi megváltásunk. Hat nap alatt teremtetett Isten a világot, az ember megváltásáért pedig négy évezredig készítette elő. Valóban nagy ez a mű, az értéke is kifejezhetetlen. Mennyit ér az üdvösség! A szántóföldben elrejtett kincs példaként mutatja. Erdemes mindent odaadni érte.

Mindenről lemondok érted, Jézusom követlek téged, Földiek helyébe, hogyha kérem, Lelki kincset osztogatsz te nekem.

Gerő Sándor

A Szentlé Megegyezne egyeznek lé Megegyezne Megegyezne Szentlélek.

Ha tűz és hatnak, óriá hetnek. Soh amikor a Fi Attól a pill új korszaká

1. Sz

Világos ig Máriával, h ereje árnyé emlékeztetn be. Ez ott a sátorban kü ben. Ez tört nál is. Máté dalmaskodó tól van. Úg a testnek al

Máriánál mert erre a tennek szent ságra. Akit

A Szentlé rázza ugyan. Megváltásun azt el. De ah hozzá. Isten volna az em tetet ölteni.

De nem l akkor nem l Sőt az ered azzal, hogy Máriától, ist tökéletesen

2. A Sze

Ez a beme megírja azt. volna, az Ű profétánál. ban, de nem Jézusra viszályi méltós

Arra kell olvasóit, hog ressek Magy nem találha el azon, h Kanada tér lakóinak sz ennek több csak úgy n nagyszülei úgy magyar ban beszélne

1900—1905. családok al „Békevárnak az államtól azon kellett képzelhető, nehézség kö déken, ma i farmokat te volt, hogy a családokat e aztán legal nem voltak. mával kellett téren, mert e vadnyugatna az új telepe ember nem i művelte meg

1902-ben t baptista csal porodtak, ho tudtak építe eltekintve, m használja a földjén a Bél a legrégebbi zetek közé a gyaroknak va lenére, hogy tiszteleten ha másik alkalo csak azért v gyarul beszél

A békevári tehettem ele evangélizálás